

[Malchau.]

er ogsaa paa sin Plads, men det fylder saa lidt i Pungen, og alle Tjenestemænd uden Undtagelse er paa Grund af Dyrtiden og de forringede Varekvaliteter kommet saa langt tilbage økonomisk, at Tiden nu maa være inde til at gøre godt, hvad der kan være forsømt i saa Henseende. Staten er heller ikke tjent med at have en forarmet Tjenestemandstand.

Da Arbejderne i de frie Erhverv i August Maaned ved Overenskomstnævnets Kendelse fik deres Dyrtidstillæg forhøjet, var det indlysende, at dette i nogen Grad maatte være retningsgivende for, hvad der skulde ydes Tjenestemændene, men jeg tilføjer og understreger: ogsaa kun i nogen Grad.

Hvad Statsministeren udtalte om Lønningerne i Trontalen ved Rigsdagens Aabning den 9. Maj i Aar, maa vel forstaaes saaledes, at Regeringen, den siddende Samlingsregering, vil søge at naa dertil, at Arbejdslønningerne skal dække Reallønnen, som den var før Krigen, og det samme maa vel være Tilfældet for Tjenestemændenes Vedkommende. Det kan ogsaa siges, at for Arbejdernes Vedkommende er man med Tillæggene fra den 16. August i Aar naaet dertil, at Reallønnen fra 1939 praktisk talt er naaet, maaske knapt nok for Københavns, men derimod praktisk talt for Provinsens Arbejdere. Dette er imidlertid ikke Tilfældet for Tjenestemændenes Vedkommende. Disse har i Dag, altsaa fra regnet de eventuelle Tillæg efter det foreliggende Lovforslag, kun faaet Dækning for fra 75 til 91 pCt. af Prisstigningen fra 1939, og det er de højeste lønnede, der mangler mest i at have naaet Reallønnen fra før Krigen, medens de lavest lønnede nærmer sig dertil. Jeg kan derfor ikke se, at Staten, selv med det foreliggende Lovforslag, har ydet Tjenestemændene fuld Retfærdighed, men maa paapege, at disse efter min Mening endnu har noget til gode.

Jeg erklærer mig tilfreds med og indforstaaet med Forslagets Bestemmelse om, at Tillægget paa 4 Reguleringsportioner er gradueret som virkelige Portioner, altsaa ikke er et ensartet Tillæg, og at det ydes i fuldt Omfang til ugifte saavel under som over 40 Aar. Derimod mener jeg, at man

i dette Tilfælde burde være gaaet videre endnu og have givet dette Tillæg til samgifte paa den Maade, at begge Parter fik fuldt Tillæg, idet det efter min Mening er en øjensynlig Uret, man begaar mod disse samgifte, naar man ved Ydelsen af et særligt Tillæg som det foreliggende, der ikke modsvares af en Stigning i Udgiftstallet, anvender den særlige Bestemmelse om Reguleringsstillæg til samgifte i Lovens § 91. Baade med Hensyn til Tillægget til ugifte, sammenlignet med Tillægget til gifte, og med Hensyn til Tillægget til samgifte vil der være en Opgave for den siddende Lønningsskommission, og jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen, at denne Kommission, naar Valget snart er overstaaet og vi faar en ny Rigsdag, for fuld Kraft bør tage fat paa Arbejdet og søge det tilendebragt i nær Fremtid. Det maa da være en Opgave for den siddende Kommission at faa de Fejl, der er paa dette Omraade, og hvad der nu ellers kan være i Vejen med den nuværende Lønningslov, ændret, saa at Ordningen bliver tilfredsstillende for dem, hvis Forhold berøres deraf.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget og af den højtærede Finansministers Fremsættelsestale, og som vi ogsaa har set i Dagspressen, er der forud for Lovforslagets Fremkomst ført Forhandlinger med de forhandlingsberettigede Tjenestemandorganisationer, og disse Organisationer har tiltraadt det foreliggende Lovforslag, selv om de Krav, Organisationerne mødte med ved Forhandlingernes Begyndelse, i væsentlig Grad oversteg det, man blev enig om. Da Organisationerne saaledes har givet Tilslutning til Lovforslaget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting.

Anna Westergaard: Jeg vil til at begynde med udtale min Tilslutning til de Bemærkninger, der er gjort over for den højtærede Minister angaaende Ministerens Udtalelser om Tjenestemændene. Tjenestemændene har haft en frygtelig Tid, og det er jo fuldkommen rigtigt, at de ikke nu kan nøjes med Ros og Udrensningslove alene. Jeg skal udtale mit Partis Tilfredshed med, at der gives Tjenestemændene en tilsvarende Udfligning som den, Arbej-